

OTEVŘENO

ČASOPIS FESTIVALU OTEVŘENO JIMRAMOV 2001

Úvodník startovací

aneb

Šplouchy celkem sešlýho

negra 0.

Ou jé. Dvanáctka. Hnědá a orosená. Ať už se vám vybaví láhev nebo čelo bluesového muzikanta, dvanáctka je prostě magická. Ve starým Izraeli ji měli za symbol plnosti. Takže dvanáctej Jimramov. Což o to, z určitýho úhlu pohledu by se to dalo vnímat i jako signál, že už to máme konečně zabalit. Ale nahlídne-li to člověk z jiné strany, může to vidět ještě hůř. A nebo líp. Příde na to, esli je pessimississippiista čili ne. Co starýho teda můžete letos očekávat? Letmý pohled do poprockgramu naznačí, že Henryho vopakovačka ani letos nebude přilít v permanenci. Akorát to Suchý z Vrby se tu vokázalo už loni a zaplálo tak mocně, že by byla věčná škoda si eště jednou nepřihřát polívčičku, dyž už se dali znova dohromady. A pravda, přiznávám, taky Jericho se eště nevrátilo dočista v prach a popel, takže noch einmal bitte. Ale jinak spousta novejš kusů, samý fajnový zboží, košťátka, co s váma zametou jedna radost (někdy i dvě až tři). Po letitém usilování přiletí první vlaštovka z Horňácka, země prosáklé hudbou a slivovicí až do morku hostů (vzpomínka z mládí se mi dere na mysl - když jsem poprvé zavítal za svoji vyvolenou do oněch končin, přišlo mi odskočiti si přes dvůr a v chodbičce jsem pak nevěřičně zíral do hliníkové padesátilitrové bandasky na mléko plné čiré tekutiny charakterického oděru. That smell!). A po Ivanu Hoffmanovi a Adrielu další zástupce dnes již ciziny - Bluesweiser, dvanáctka jak řemen, přímo od výčepu. A v irským stanu můžete vedle sametového piva barvy dobře vyuzenýho rastamana vochutnat i živou muzikou k tanci či poskakování, to tu eště taky nebylo. A kdo už bude mít plný zuby randálu, určitě ocení pimrlový divadlo pro nemluvnata i blábolící stařečky. Ale ovšem, i osvědčené jistoty se po pauze navracejí - Původní Bureš s rozšířenou smyčcovou sekcí nebo třeba obměněný Oboroh. Menu prostě přepestré, jen aby nám z něho nebylo sloufl. Uvidíme, jak říkal ten noční stíhač za novoluní, když mu vysadil radar. Bavte se dobře. ■

Váš
střežek
Tom

obsah čísla 0.

Úvodník strejce negra Lavickýho	01
Podrobnější informace o účinkujících	02
Filmy	09
Jazz/Rock/Blues seminář	10
Výtvarná dílna	11
„Irský“ stan	11
Stat, za niž možná budu stat (drobný literární útvar M. Lapáčka)	11
Kam letos půjde výtěžek?	12
Co připravuje Klub Sluníčko	14
Něco o Klubu Sluníčko - Unijazz	14

č t

23.8.

2001

0

Podrobnější informace o účinkujících**OTEVŘENO - Jimramov 2001, 12. ročník festivalu, 23.-26.8. 2001****neděle 19. srpna (stará škola):****Josef Tulis**

umělecký kovář (narozeni: 6. února 1975)

1989 - 1992 SOUZ Velká Bíteš - řemeslné základy, 1992 - 1994 SOUZ Boskovice - nástavbové studium, 1995 - 1997 SPS slévárenská v Brně, obor Umělecké zpracování kovů - kovářství a zámečnictví.

V rámci studia krátkodobé stáže a praxe v dílnách um. kovářů Pavla Tasovského a Františka Brodeckého. Zvláště při stáži u kováře Tasovského získává nový pohled na kovářskou tvorbu, rozšiřuje se jeho přehled a výtvarný repertoár.

Jako maturitní práci vytvořil kované křeslo, kterým si vysloužil ocenění odborné poroty kovářského setkání Hefaiston '97, publikováno v zahraničním odborném tisku, od roku 1993 účast na setkání uměleckých kovářů Hefaiston na hradě Helfštýn, od roku 1998 práce ve vlastní dílně Autor nerad označuje svoji práci jako umění. Tvorba vystavených předmětů není prioritou jeho činnosti, je to výsledek spontánního odrazení od běžné kovářské praxe. ■

Koflík

Styl: folk. Pokud zrovna hrají s bicími tak folk - rock, sami však svůj styl shledávají jako „horácký pop“, ale v podstatě a nekomplikovaně jde o S.M. tedy Sec Mazec.

Radek Tulis kytara akustická, občas elfo kytara, zpěv, autor

Jirka Matějka klarinet, saxofony, klávesy, zpěv, muzikant

občasní členové:

Ondra Zikmund k.basová, zpěv, pěkný člověk

Ondra Pohl k.basová, zpěv, více pěkný člověk (holki to říkala)

Adam Kubiček bicí, svaly

Historie: Je pěkná. V Jihlavě v Domově mládeže se během studentských let (asi 1994 - 97) dobrým řízením osudu potkal Radek Tula Tulis a Jiří Matějka. Tam se první pokusili o hrani hlavně folkových písniček, jazzem a swingem nasáklí Jiří občasně prosadil Kainara atd. Po dokončení středních škol kontakt udržovali nadále.

Tula začal vedle hraní po tančovačkách psát první folkové písničky a s kytaristou Ondrou Zikmundem a bubinkem Jiřinou Šrámkem založili folk-rockovou kapelu Koflík. Později si na obohacení Tula přizval Jiřího, který intenzivně studoval „chorusování“ na všechny nástroje, co je má doma po ruce. Hráli kde se dalo, někdy s Jiřím, někdy bez, různé nadšenecké festivaly, Auto na háčku z Vysočiny, na vernisáži, v pivnici, koncerty jen tak někde na náměstí, u vodní nádrže atd. (Momentálně hraje Koflík bez stálého bubeníka.)

CD: Na přelomu července a srpna 2000 natočil CD s hostem, bubinkem Adamem Kubičkem (jinak Blues.ex, Žďár nad Sázavou). Název CD „1001.“ vyjadřuje studiovou prvotinu a cituje z názvu jedné písně na albu „1001. stejný jiný příběh“ Nahrávka je složena z devíti písní. Autorem osmi melodií a textů je Tula, jedné melodie Jiřík Matějka. Tula pěkně „ohudbil“ i básně J. Seiferta Piseň o lásce. Ta je zřejmě vůbec nejzdařilejším dílkem na albu. Za všimnutí stojí i Smutný prodáváč, který má sloky na čtyři doby a refrény na tři a šest dob a výjimečně tragikomický text, v tom nejlepším i nejhorším smyslu slova. I přesto rytmus hudby povedeně koresponduje s obsahem textu. I přes (a možná právě pro) tyto „anomálie“ se toto dílko stalo od Koflíku nejvíce žádaným.

Současnost: Žádné velké změny, občas se šprajcuje jeden basák, tak se půjčí někde nějaký jiné. Hráli jsme na Folkové růži v Jindřichově Hradci, kam jsme se dostali z předkola Zahrady v Jihlavě. Tím jsme se stali z rokové kapely půlroční kapelou, protože normálně hrajeme jednou za rok. Na 19. srpna si nás pozval umělecký kovář Pepík Tulis na svoji vernisáž do Jimramova, kde se týden na to rozbehne festival ze všech nejotevřenější, protože se jmenuje Otevřeno 2001, tím se možná staneme třetinová roční skupinou a nutno dodat, že se budeme rádi dělit dále. Děkujeme za pozvání na váš festival.

Uděláme asi jednu písničku za pilroka, takže konkurence nemusí mít strach, že během příštích peti let natočíme další tak podobně fantastické CD jako je to tisícáté první. ■

Kontakt: Radek Tulis, Dlouhé 69, 592 55 Bobrová, okres Žďár nad Sázavou, 0616 673 504, 0608 709 630, 0604 666301, email: tulisr@chbox.cz

*** pátek 24. srpna:****Heart of Highlands**

Jan Jun housle, kytara
Támar Junová housle
Jaromír Jun basová kytara
Petr Lustyk kytara
Dušan Svíba bodhran
Tomáš Najbrt dudy

Příležitostně seskupení hrající skotské a irské lidovky, jen tak, vesele a pro zábavu. ■

Kontakt: Jan Jun, 0454-321112, mobil: 0723-724694

COLORMAX

- příležitostně sdružení studentů různých uměleckých škol (divadelníci, výtvarní umělci, scénografové, režiséři atd.) sestavené u příležitosti úvodního divadelního happeningu festivalu v Jimramově Janek Jirků. V různých obměnách vytváří happening v Jimramově letos již potřetí.

Janek Jirků

Narozen v roce 1977. S divadlem začínal na gymnáziu a ZUŠ v Novém Městě na Moravě. Nyní studuje režii na katedře alternativního a loutkového divadla AMU v Praze. V minulém roce získal zvláštní cenu na Skupově Plzni za zpracování pohádky Živá voda podle Karla Jaromíra Erbena. Divadelním happeningem, na němž se podílel také jeho spolužáci z AMU, zahajoval festival již v minulých letech. ■

Tři dny na břiše

Styl: cca Blues Rock

Jan Kereszteny sólová kytara
Jan Tomášik basová kytara
Marek Škrdlant bicí
Stanislav Fatka doprovodná kytara
Kristýna Pajdová zpěv
Ivo Plhák příčná flétna
Pavel Machač piano, varhany Vermona

Vznik před cca třemi lety v nucných podmínkách, dočasný útulek pro patnáct muzikantů nejrozličnější úrovně a dva průběžně spolupracující profesionální externisté jazzového i klasického vyznění. Důležitě koncerty a nahrávky - téměř všechny. ■

Kontakt: Pavel Machač, Školní 311, 267 12 Loděnice tel./fax: 0311/672649 0604/206929 e-mail: pavel.machac@ff.cuni.cz

Eliata

Styl: rock

Milek Havlík sólová kytara, zpěv
Ladislav Štěpán 12 strunná kytara, zpěv
Radek Štěpán bicí nástroje
Vítězslav Duspiva basketkytara
Dana Štěpánová zpěv

Rocková skupina Eliata z Vysokého Mýta vznikla v roce 1999. U zrodu kapely byl Ladislav Štěpán, jehož písně „Tváj plamen“, „Jsi počátek i konec“ nebo „Oče chválím“ znějí v našich sborech už více jak čtyři roky. Jejím záměrem je vyvýšení Boží slávy, svrchovanosti a lásky a zvěstování evangelia hlavně mezi mladší generací. Tomuto cíli je přizpůsoben jak repertoár (vedle vlastních skladeb jsou zařazeny i známé křesťanské chvály), tak i vlastní aranže písní.

Rockovou tvář kapely charakterizuje sólová kytara Milka Havlíka a výrazný hlasový projev zpěváčky Dany Štěpánové.

Rytmiku tvoří bicí Radka Štěpána a basová kytara Vít Duspivi. Skupina se v minulém roce zúčastnila festivalu Hradecká kytara a uspořádala několik koncertů na různých místech ČR (Tošanovice u Českého Tešína, Litomyšl, Ústí nad Orlicí, Vysoké Mýto...). Některé z jejich písní jste mohli slyšet na kazetách Celým srdcem II a III (nahráno a aranžováno jinými interprety). V současné době probíhá v brněnském studiu rádia TWR nahrávání prvního CD „Tváj plamen“, které vyjde v srpnu roku 2001. ■

Kontakt: Radek Slavík, Ležáky 664/IV, 566 01 Vysoké Mýto tel: 0737/179149, e-mail: eliatat@seznam.cz, www.http://mujweb.cz/www/eliatat/

Jericho

Styl: bluesrock

Pavel Jun kytara
Tomáš Jun klávesy
Libor Kučera bicí
Míla Lapáček saxofon, klarinet, zpěv
Tomáš Lavický basketkytara, zpěv
Petr Machala kytara

Jericho vzniklo na podzim roku 1986, kapela s dlouhou historií, jeví se spíše jako úkaz a rarita než úspěšná kapela. Jericho sdružuje výrazné a velmi různorodé individuality, které jsou t.č. rozptýleny po Čechách a po Moravě - Časlav, Třebouchovice, okolí Nového Města. Na koncertní muziku hodně komplikované a kvalitní texty od zejména T. Lavického, M. Lapáčka, P. Juna. Výrazný existenciální rozměr textů, kytarová sóla se zvláštním feelingem (P. Jun hraje ještě souběžně s Gamba Blues Bandem, jamuje příležitostně s D. Turtevem, který si také tohoto kytaristy cení...), zvuky hammondek, expresivní zpěv, saxofon. Hráli všude možné - na dětské vánoční besídce, v Praze Na Chmelnici, v klubu Prosek, na Festivalu Otevřeno - Jimramov, v okolí Žďárská a NmNm pro Kl. Sluníčko, Mnichovice, festival Ondřejov,

VOX CLAMANTIS, pro přátele s přáteli, atd. To vše sečteno - osobitá kapela, která ale asi nikdy nebude skvěle hrát, tlačí se na hitparádách, ale přece má okruh přátel a sympatizantů, kteří prohlédli za okraj a s vděčností muziku této kapely přijímají, chápou a vnímají. Může se to na koncertě stát i Vám, milým návštěvníkům festivalu, objeví se rezonance nikoli pouze akustická a pak se vám podkryje hudební i intelektuální zarputilost těchto mužů a užijete si to. Pokud ne, dáte si párek a pivo či jinou uzemňinu, vstupné Kl. Sluníčko nikdy nevrací. ■

Dema - MC „Knotu čadícího ...“ (92), MC „Křídla andělů“ (94), CD „Demo 2000 (2000), CD „Live Jimramov 2000“ (2001)

Kontakt: Tomáš Lavický, 569 94 Telecí 129, tel.: 0463/736124, e-mail: tomas.lavicky@worldonline.cz, Tomáš Jun, Libušina 137, 592 02 Svatka, tel.: 0616/662422, e-mail: t.wo@iol.cz, www: http://slunce.web.worldonline.cz/slunce/jericho.htm

Bobby Houda

& Gamba Blues Band

Joseph Bobby Houda kytara, vocal
Pavel Jun kytara
Břéfa Oliva kytara, harmonika
Zdeněk Klouček baskytara
Stanislav Svoboda kytara, zpěv
Jeník „HAPPY“ Piška bicí

Bobby Houda se objevil na české hudební scéně v 60. letech, kdy patřil k našim nejosobitějším beatovým zpěvákům. Normalizační proces na počátku 70. let ukončil jeho slibnou hudební dráhu. Houda nechtěl dělat příliš ústupků a raději odešel do USA. Jeho putování „západem“ začalo v americké soulové kapele Arthura Conleyho, pokračovalo studiem na Berklee School of Music a svá americká léta ukončil na pódiích univerzitních klubů. Po návratu do Čech v 90. letech vydal dvě alba, se kterými mu vypomohli muzikanti z okruhu ETC (první CD Wanderer 1992, druhé Hlas Básníků 1999). Bobby Houda a jeho symbióza slovanské melodiky s americkým bluesovým cítěním vytváří nový styl bluesrockové hudby. Na festivale vystoupí s kapelou Gamba Blues Band. ■

Kontakt: J.S.A. Agency, tel./fax 0457/611552, mobil 0604/528541, www: http://www.forstrecords.cz/

Černý Mosty

Styl: bluesrock

Jiří Fišer kytara, harmonika, zpěv
Jan Ptáčník zpěv
Ladislav Voráček bass
Čtibor Kolibák bicí
Vladimír Kaplan kytara, zpěv

Vznik 3.2. 1999 18 : 00 v Táboře. 1. obsazení pouze Jiří Punda - bicí, jinak zůstává stejné. Pražské kluby (Vagon, Blues sklep, Livingstone, Jazz klub Železná, Malostranská beseda), Šumperk - Blues Aperitiv 2000 (vitězové), Blues Alive 2000, klubové vystupování. Nahrávky CD Bluestime, prodáno cca 500 ks. ■

Kontakt: Jiří Fišer, tel. 0603-830541, e-mail: j.fiser@iol.cz

My Dry Willow

Styl: rock

Jiří Fišer kytara, harmonika, zpěv
Míra Čapek bicí
Vladimír Kaplan kytara, zpěv
Jaroslav Eliška bass
Viliam Béréš Hammond organ

Založení v r. 1991 (My Dry Willow = Moje suchá vrba -> Suché Vrbné je čtvrtí v Českých Budějovicích). Kapela hrála v Bunkru v Praze, účastnila se soutěže Marlboro Rock In. V r. 1991 ji vychází u Black Pointu na MC demo The Last Thing I Can Give To You. Vlastním nákladem vydává 3 CD: My Dry Willow (1995), Food of the Soul (1997) a Whisper in My Ear (2000). V letech 1997 a 1999 se účastní festivalu Vinelz am Bielersee ve Švýcarsku. Loňský Jimramov byl poslední koncert v historické podobě MDW, od září 2000 do února 2001 se změnila sestava do současného stavu. ■

Kontakt: Mírka Koukolová, Dukelská 17, 270 01 České Budějovice, tel. 0602/839647, e-mail: mirkakoukol@seznam.cz, www: http://www.nemcb.cz/mdw.html, Vladimír Kaplan, Lednická 8, 370 06 Č. Budějovice, 0602/809512, 038/7413744, e-mail: nektr@seznam.cz

sobota 25. srpna:

DIVADLO

Bilbovo loutkové divadlo

účinkují Pavla Junová, Petr Jun, Rut Kučerová, Rut Junová, Ruth Junová, Jana Lacinová, Pepa Někvinda, Tomáš Jun, Eliška Pokorná, Eliška Matušová, Lydie Novotná, Radka a Petr Lustikovi.
hudba Jan Jun

Je to ryze amatérské sdružení divadelníků, které vzniklo v minulém roce na Malochýně u Chotěboře péčí a nadšenectvím zejména Pavly a Petra Junových. Bez velkých ambicí hrají strán. - 4

s nadšením pro obveselení sebe i diváků, loutky jsou řezbářská práce pana Františka Pytlíka - Hluboká u Skutče. Na Jimramov si připravili pohádkový příběh O perníkové chaloupce. ■

Kontakt: Pavla Junová, tel.: 0453-694876, e-mail: petr.jun@worldonline.cz

HUDBA:

Likvidace oblasti ticha

(L.O.T.)

Styl: cca funky beat

Aleš Lot kytara, zpěv
Radek Lot basová kytara
David Lot bicí
Jako host: Petr Cigl perkyse

Vznik na přelomu 1998/99, první koncert srpen 1999, od té doby koncerty v klubech (Boskovice, Prostějov, Brno, Praha, atd.) a na menších nebo regionálních festivalech (Zemětřesení, Do korábů, atd.). V listopadu 2000 opouští kapelu kytarista a perkusionista Roman, kterého v současné době nahrazuje brněnský host Petr Cigl. Nahrávky: 4písňové EP Domácí kosmetický salonek (prosinec 2000 na CD, duben 2001 jako 7" vinyl), 2 skladby na kompilaci Banánové sklony k houbovitosti (červenec 2001 promoCD) ■

Kontakt: Marek Rolný, Dobrovského 55, 796 01 Prostějov, 0604/246080, e-mail: l.o.t@seznam.cz, www: http://lot.hyperlink.cz

Klec

Styl: klezmer

Štefan Čulík el. kytara
Jana Modráčková bicí, zpěv
Martin Šmíd kytara, flétna, zpěv
Jakub Schmid trubka, piáno, zpěv
Jiří Váňa basa

Skupina vznikla jedné únorové neděle devadesátého sedmého roku, kdy tehdejší folkrocker, flétnista, kytarista a zpěvák Martin Šmíd, nově okouzlený klezmerem, hledal uplatnění pro svůj tvůrčí přetlak a touhu hrát jako Klezmatice, které nebyla schopna pojmut jeho tehdejší skupina Lunovis. Ke spolupráci přibral svého bratra harmonikáře Michala Šmída a spoluhráče z Lunovisu basistu Filipa Guta. Nově vzniklé trio s narychlo obměněným basistou (Filip nestihal chodit na zkoušky, pohořově zaskočil Ondřej Kudyd Tichý) se poprvé objevilo 17.6. v klubu u Rafa na Hanspaulce. Na podzim 1997 zvuk kapely obohatila elektrická kytara Antonína Hlušíka a klarinet Martina Kopeckého (tito dva se pak střídali o basu po Kudydovi, který mezitím Klec vzdal z časových důvodů). V roce následujícím do kapely přibyl multiinstrumentalista Jakub Schmid, chtějící se v Kleci zdokonalit na trubku a obohacující folklórní melodie jazzovými názvuky. Roky 1998 a 1999 se pro Klec nesly v duchu postupného rozrůstání repertoáru, hraní na společných akcích (za všechny jmenujme několik povedených akcí na pražském Slammiku a u Rafa, spanilé výjezdy na Broumovsko a do Litoměřic, představení v časlavské synagoze, novější společné koncerty s „balkánskou“ skupinou Ahmed má hlad), případně samostatných vystoupení (několik skoro-unplugged koncertů Nad Královskou oborou, když se tam ještě dalo hrát, dvoji představení pro lounské evangelické farníky a několik odpoledních hraní v jazz klubu Železná). V polovině roku 1999 se Klec také představila širší veřejnosti a to na festivalech Litoměřický kořen, Řepice u Strakonice a Bohnice 99. Začátek magického roku 2000 byl pro skupinu krizový. Po bolestném rozhodování ji opustil její spoluzakladatel a (jak se hned ukázalo i rytmický tahoun) Michal (naposledy si „regulárně“ zahrál 8. ledna v Železně). Širokou akustickou mezeru po harmonice sice zaplnila Martinova (Š) španělka a piáno, pro něž se rozhodl Jakub, solidní a vždy spolehlivý Michalův doprovod však citelně chyběl. Na lepší časy se začalo blýskat na jaře s příchodem ex-zubý-nehtové bubnice Jany Modráčkové, který v kapele zvýšil latku instrumentálních výkonů a přitvrdil její zvuk.

Léto 2000 bylo ve znamení změny u basy (hraní ve dvou kapelách je nad Martinovy časové možnosti, a tak jej nahradil Jiří Váňa) a změny zvuku od folkrockového k rockovému bez předpon. V současné době (červen 2001) se kapela připravuje na natáčení svého debutového alba. Kdo se vydá na některý koncert Klece, může se těšit na několik nejznámějších a většinu méně známých klezmerových (ale i romských a autorských) melodií, na několik jidiš a většinu českých textů a na netradiční zvuk (například „dechovou sekci“ složenou z trubky a flétny). Čeho se posluchač nedočká, to je ortodoxní folklórní aranžmá, vážnosti spojené s interpretací kulturního dědictví či jasně odpovědi na otázku, zda jsou nebo nejsou hudebníci židy (případně Židy). ■

Kontakt: Martin Šmíd, Písecká 1, Praha 3, 130 00, tel. 0602/128963 02/71743696, e-mail: smidmart@brailnet.cz, www: http://www.fly.to/klec

Pepa Sanitrák & Gee BandStyl: *nevím - jazz, latin, blues, folk, etnic - toto vše + něco navíc.*

Diana Weinertová zpěv, perkuse
Josef Sanitrák kytara + kontrabas

Barová kapela. Kdysi vokální kvintet Jonáš (jednoznačný vítěz pražské Party následně diskvalifikovaný kvůli duchovním textům, nahrávky ROSA - Jonáš, nověji kapela na albu Tomáše Najbrta, CD Twin Quartet, doprovod Jitky Vrbové a účast na řadě dalších nahrávek, každý člen někde jinde, jak už to v životě chodí). Dnes poloprofesionální skupina, většina členů se hudbou žije hraním hlavně v pražských klubech a barech. Zpěvačka s kytaristou vystupují i komorně s repertoárem gospelů, blues, latiny a vlastních písní. ■

Kontakt: Josef Sanitrák, Konviktská 15, Praha 1, 02-22220594, e-mail: sanitrak@kiss.cz

Jožka KůtnýStyl: *folklor*

Vyrůstal ve Velké nad Veličkou, která je centrem Horňácka, jednoho z posledních regionů s nepřerušeno tradicí lidové kultury. Již ve školních letech hrál v dětském folklórním souboru Orešinka, později např. s cimbálovou muzikou Petra Galečky nebo s Lešhory. V současné době patří k nejuznávanějším kontrásům (houslista hrající protiběžné melodie vůči primášovi) na Horňácku, působí v Horňácké cimbálové muzice Martina Hrbáče a příležitostně i v mnoha jiných uskupeních. ■

Kontakt: Josef Kůtný, Vracovská 359, 696 81 Bzenec, mobil: 0605-116817

Pro babalu AyeStyl: *loving you*

Markéta Puršlová zpěv
Dagmar Danicek příčná flétna
Jiří Jandourek klávesy
Jakub Bartoloměj Hlaváček kytara, zpěv
Ivan Acher klávesy, zpěv
Adam Krejčík bicí

Vznik na začátku 90. let na sudetských lázeňských kolonádách, později hraní i na akcích přidružených. Změny stylu a obsazení časté, ale cyklické. ■

Kontakt: Jakub Hlaváček: 02/22519886, 07/24008286, www:http://lide.uhk.cz/home/pdf/student/psouhrj1/www/pro_babalu_aye.htm

EsterStyl: *etnická hudba se zaměřením na židovské tradiční písně*

Alexandr Lesík Hajdovský zpěv, kytara
Kateřina Hajdovská-Tlustá zpěv, rytm. nástroje

Sourozenci - dvojčata. Vystupujeme spolu od 1. třídy. V 15 letech zakládá Lesík své první hudební skupiny, kde Káťa zpívá a píše texty, zatímco Lesík komponuje, zpívá a hraje a vede skupinu. Nejnámějšími skupinami byly F.O.K., Švehlík, později Manželé a současně Lesík hraje také v Extempore. Ester vznikla v roce 1995. Název Ester je také názvem jedné z knih Bible. Ester obsahuje tajemství, moudrost a pravdu. Kdo je proti Židům, ten se protivi samotnému Bohu. Někdy to vypadá, že vyhrává ten, kdo osnuje proti druhému zlé plány. Konečný výsledek je ale v rukou Božích. Zvrat k dobrému může přijít zcela neočekávaně. O to větší bude potom naše radost. To Vám vzkazuje Ester. Dohromady vydali již 12 CD, židovské písně vyšly u vydavatelství Rosa (Thákurova 3, Praha 6) na CD a MC „Tobě, Jeruzaléme“, „Šalom, chaverim“ a „Der Jiddische Samowar“. ■

Kontakt: Dr. Kateřina Tlustá, Michnova 1626, 149 00 Praha 4, tel.: 02/24913792, 02/7917106, e-mail: tlustymartin@volny.cz

Strašidelný Elektrik BandStyl: *jako takové písničky bigbítovo-jazzového charakteru, řekl bych*

Petr Bublák kytara, zpěv
Dan Kozel kontrabas (příp. baskytara)
bubeník v době uzávěrky O. čísla ještě neznámý

Strašidelný Elektrik Band vzniká průběžně asi 2 roky jako místo, ze kterého by „Bubák“ Bublák mohl do světa hulákat to, co si sám vymyslel. Toho, co vymysleli jiní, hraje (příp. i zpívá) dost v jiných kapelách, jako např. „Jakub Noha Band“, „Volný Styl“, „Sajkedelík Šraml Band“ aj. V JakubNohaBandu se taky potkal s basistou Danem Kozlem a bubeníkem Vojtěchem Nohou, slova dalo slovo a následovalo několik koncertů po pražských klubech a hospodách. Posléze kapelu opustil Vojta Noha, neboť jeho hra nepřilís odpovídala páně Bublákovým představám. S.E.B. nato vystoupil několikrát jako duo, čímž původně spíše rockové písně přirozeně nabýly jazzovějšího charakteru. V současné době (červen 2001) kapela hledá bubeníka, který by svým umem umocnil její převleče překrásnou, ehm, hudbu a taktéž po celojarní „dřině“ dokončuje dvanáctipísňovou „jako takovou desku“. ■

Kontakt: Petr Bublák, K Chabrům 7, Třebonice, 155 00 Praha 5 tel. 02/6518036, 0737/834185

CymbelínStyl: *folk*

Tomáš Šenkýřík baskytara, kytara, zpěv
str. - 6

Kristýna Šenkýřiková piano, klávesy, zpěv
Pavel Rajmíc housle, mandolína
Jiří Rohel klarinet, flétny, perkuse

Vznik Cymbelínu v r. 1997 (předtím jako trio, bez houslisty, pod názvem Tom Šen & Kristýna Rohelová), od té doby stejné složení, v r. 1999 vydání 1. CD s názvem Cymbelín (vydavatelství Indies Rec.), společné vystupování (v pořadech ČT nebo na koncertech) s Karlem Plíhalem nebo Zuzanou Lapákovou, nyní se chystá vydání 2. CD s názvem „Kolem osy“. Držitelé Krtečka na festivalu Zahradra v roce 2000. ■

Kontakt: e-mail: tom_senk@hotmail.com, tel.: 05-42215366

Vladimír Mertastyl: *folk v nejšířím slova smyslu*

V mládí jsem se zabýval malířskými a básnickými pokusy. Během studia architektury (člen Studentského parlamentu v r.1968, diplom ČVUT 1971) a během pobytu ve Francii jsem začal skládat vlastní písně. Vydal jsem brzy první LP desku u francouzské společnosti Vogue. Další publikační možnosti byly silně omezeny represivní politikou režimu. Na sklonku osmdesátých let Panton vydal dvojdesku s živým koncertem. S přestávkami jsem vystupoval, publikoval a pokoušel se o vlastní filmářské projekty. (Scénář celovečerního filmu Opera ve vinici, FS Barrandov, režie J.Jireš, režie pořadu Tak ti d... věnovanému památce J. Ježka a Semaforu v Lucerně, Čas her, krajiny duše, krajiny těl, Sauzení lásky v Ateliéru, režie T.Rózewice - Kartotéka v Ypsilonce). Člen OSA, pracoval jsem dva a půl roku jako člen výboru - vedoucí analytické skupiny, která sledovala metody rozkrádání na půdě Svazu.

Zakládající člen Evropského kulturního klubu, za který jsem se zúčastnil setkání Sítí evropských kulturních sítí v Irsku v roce 1992. Psal jsem podněty pro ministerstvo kultury, ČT, úvahy a reflexe pro LN, Reportéra, MF dnes, AD, Jonáš, sborník folkloristických studií Národopisné aktuality, fotografoval a účinkoval ve Strážnici. Během osmdesátých let jsem psal a režíroval animované filmy. Od roku 1991 vydávám ve vlastním nakladatelství knihy a zvukové nosiče. Doprovázím soubor Mišpacha (dvě CD), Janu Lewitovou - (CD Seřadské inspirace), píšou scénáře a realizují dokumentární pořady, většinou s hudebním a humanistickým zaměřením (Divadlo světa mezi ploty, Chci být černej, Tajná řeč těla, Mišpacha je rodina). Uváděl jsem přímé přenosy z kavárny Paseka. Účastním se dobročinných akcí a koncertů (nadace Tolerance, Pro Patria, Lapis et lucis, nadace Kaple Ctibora Turby). Dělam scénickou a filmovou hudbu, píšou náměty animovaných filmů, zhudebňuji verše a pokračuji ve vlastní skladatelské, textařské a koncertní činnosti. (festivaly: American Folk Life, Washington, Vancouver Folk Festival, Roskilde, Tokyo, Cheltenham). Kromě folkové a lidové hudby se zajímám i o jejich přesah do soudobých experimentálních žánrů (monoopera Ikariána, koncerty a CD s Mariánem Vargou). Multietnickou kulturu a její otázky reflektují formou rozhovorů a esejů. (Spolupráce se slovenskými časopisy Masty, Sme). O problémy animace kultury, kterou čtvrtým rokem přednáším na UK - katedra kulturologie, se zajímám dlouhodobě, patří do sféry mých profesionálních i obecně lidských zájmů. Se studenty se učíme formulovat názory na úlohu kultury v moderní společnosti, generujeme multikulturní projekty. Vedu studenty k vlastní úvaze a kladení fundovaných otázek metodou individuálního přístupu ke studentům, s jakým jsem se setkal během dvou krátkých návštěv na amerických univerzitách. Mé pedagogické zkušenosti se opírají o vedení kurzů pro písničkáře, diskuze a polemiky, které vůle průběžně po celou dobu svého působení na scéně. Mohu nabídnout pohled z druhé strany - tedy jak vidí potřebu animace kultury aktivní umělec. ■

(převzato z WEBu)

Kontakt: Vladimír Merta - ARTeM, nakladatelství akustické hudby, U 5. baterie 5, 162 00 Praha 6, tel. 02-2431 3511, 02-2431 5411, Zastoupení: Vitek Janda, gentura Arta, Lublaňská 57, Praha 2, tel. 02-2251 1858, 0602-650 735, e-mail: 2hp@arta.cz, www: http://music.taxoft.cz/v_merta/

OborohStyl: *folk-rock*

Stanislav Klecandr kytara, zpěv
Vašek Klecandr saxofon
Roman Dostál klávesy, zpěv
Vašek Zima bicí nástroje
Radek Pokorný baskytara

Do třináctého roku existence vstoupil Oboroh ve značně pozměněné sestavě. Basistu Františka Šimečka nahradil člen Filharmonie HK Radek „Mustang“ Pokorný a na postu bubeníka nahradil Romana Dostála (který nyní obsluhuje klávesy a stále více zpívá) Václav Zima. Se skupinou v posledních letech pravidelně vystupuje staronový člen Václav Klecandr. Oproti předchozím obdobím Oboroh funguje jako poněkud volnější sdružení hudebníků, každý z jeho členů má další hudební aktivity.

Kytarista a zpěvák Slávek Klecandr po vydání sólového alba Protější břeh často sám, Václav Klecandr působí paralelně v pěveckém sboru Chorus Coranae, Roman Dostál nedávno založil skupinu Dancing Cloud v Rychnově nad Kněžnou, Václav Zima hraje pravidelně s Wolk Choc Ice. Ono „volnější“ pojetí ovšem neznamená, že by Oboroh přestal pravidelně zkoušet a vedle prezentace starších skladeb z předchozích 4 CD (často v nových aranžmá) nenacvičoval nový repertoár. V „novém balení“ se Oboroh představí i letos v Jimarmově. ■

Lázaro Cruz & Kájova kapela

Styl: jazzrock a latin

Gábina Krejčířiková	flétna
Kytara	Karel Ptáček
Vratislav Křivák	baskytara
Petr Žůrek	bicí nástroje
Lázaro Cruz	trubka

Tato kapela účinkovala v řadě jazzových klubů a vystupovala na jazzových festivalech v ČR. Hraje jazzrock a latin. ■

Kontakt: L. Cruz, e-mail: cruz@volny.cz

Původní Bureš

Styl: psychedelic-punk-folk-rock

Jaromír František Fumas Palme	kytara, zpěv
Petr Choma Brut Herych	baskytara
Pavla Starorežná-Krucká	viola, zpěv
Marcel Pindel	bicí
Slávek Forman	housle

Vznikl prý v roce 1984 (ale dal bych krkavce za to, že jsem jejich jméno viděl nasprejované na kavárně Slávia už o nějaký ten rok dříve). Po četných změnách v obsazení a hudebním experimentování se usadili v pražském klubovém a hospodském podvědomí (profilke viz Rock & Pop 5/94). Hojní účastníci Jimramová a Daňkovic. Demo - rocková opera „Husí krev“ (pol. 80 - let), „Live“ (89), „Too Young To kozí dech, Too Old To Fly“ (92), CD u Indies „Ples tapírů / Drobné radosti psychedelické kachny“ (96), „Ghost do domu“ (98), „Sen noci Indiánské“ (01). ■

Kontakt: J. F. Palme, Tusarova 53, Praha 7 tel.: 80 75 21, e-mail: fumas@nm.cz, www: http://bures.znet.cz/

Bluesweiser

styl: blues

Đuro Turtev	spev, gitara, ansámblista
Ivan Tomovič	gitara
Pavel „Doky“ Doležal	sax
Juraj Gregorik	basgitara
Štefan Bugala	bicie

Bluesweiser hrá v súčasnosti dravé elektrické blues s funky, shuffle a boogie prvkami. Repertoir je postavený na vlastných kompozíciách a taktiež vlastných spracovaní prebratých skladieb. Zhruba „fifty-fifty“. Bluesweiser počas svojho trvania prešiel viacerými štádiami od čisto akustického (cca v r.1985) cez elektro-akustické (r.1989) až po dnešné elektrické. Zakladateľom bol gitarista a spevák Đuro Turtev a harmonikár Erich „Boboš“ Procházka. Rôzne modifikácie prešli prakticky všetkými dostupnými bluesovými festivalmi od Bluesfestu v Litvinove ('86 a '87) po Blues Alive Šumperk. Dnešná zostava pravidelne hráva v bratislavskom Aligátore (Bluesové štvrtky). Skupina si kladie za dôraz muzikálnu hravosť, invenčnosť a fun a trochu sa vyhybajú kopírovaním „cover“ verzii známych bluesových štandardov. Spev anglicky a slovensky. Ako spomína bluesový „mamut“ a filozof pán Ján Litecký-Šveda, „U skupiny Bluesweiser vernej Herakleitovskému že - Ozajstné blues nezaspievaš dvakrát rovnako - vidno, že tu nejde o hranie konštantní prežutých slovami muzikantov, ale o tvorivý prístup k tomu, čo tvorí základný nerv hudby XX. storočia, k blues“. Keep Bluesin!

Diskografia: Blues na Kominárskej (90, video), Bluesweiser (demo kazeta 96, 12.skladieb), Blues Slovakia '97 (CD, 1.skladba), Slovenská Bluesová Spoločnosť č.2 (CD 98), Live at Livin' Blues '99 (CDemo), Blues Alive '99 Šumperk (CD)

Významnejšie vystúpenia: Filmový dokument Blues na Kominárskej 90 NonStop Blues '86 a '87, Litvinov Rača blues '85, '87, '88, Bratislava Blues Fest Moskva '92, Moskva, Rusko Blues Slovakia '96, '98 Trnava, SR Blues v Petržalke '97, SR (jam P.Lipa) Living Blues '96 a '99, Bratislava Jazz Fest '98 (jam A.Seban) - Poprad Hudobný festival Leto '98, Slavonice ČR (Silvia Josifoská & Bluesweiser) Bluesfest '98, Praha-Zižkov, ČR Blues Alive '99, Šumperk, ČR (+ S. Josifoska) D-Jazz Fest '99, Demandice, SR Golém BluesFest 2000, Zlín, ČR Komoča, Intern.music.fest 2000, SR ■

Kontakt: Đuro Turtev, Súmračná 17, 82102 Bratislava, Slovakia tel. domov: 00421-7-43426480, práca: 00421-703-7963106 e-mail: Juraj.Turtev@intl.pgb.com

neděle 26. srpna:**Vocatus**

Styl: tzv. vážná hudba

Sbor - 1. soprán	Jana Cejpková, Věra Junová, Olga Kašparová, Jana Rauchfussová
2. soprán	Dana Dědičová, Dagmar Někviňová, Helena Plecháčková, Jitka Schmidtová
alt	Olga Dvořáková, Rut Junová, Rut Kučerová, Jitka Neumannová
tenor	Jan Jun, Pavel Kuře, Miloslav Lapáček
bas	Petr Jun, Miroslav Kadeřávek, Jan Plecháček
str. - 8	

Pěvecký sbor Vocatus se schází v Proseči na Vysochině, v současné době má osmnáct členů. Sbor byl založen v r. 1995 Christianem Lorenzem z Kolína nad Rýnem, který v té době působil v České republice. Nastudoval se souborem několik drobnějších barokních kantát.

Tomáš Najbrt řídí sbor již čtvrtým rokem. Pod jeho vedením sbor nastudoval celou řadu drobnějších i rozsáhlejších skladeb od renesančních skladatelů až po současné autory.

Z rozsáhlejších skladeb sbor provedl např. Stabat mater od A. Caldary, Magnificat od D.Buxtehudeho, Missu criolu od A. Ramiréze, Velikonoční kantátu od T. Najbrta. Se sborem příležitostně spolupracuje komorní smyčcový orchestr, složený převážně z posluchačů pardubické konzervatoře.

Vocatus vystupuje převážně v kostelích. Nahrávky byly pořízeny při koncertu v Novém Městě na Moravě (březen 1998), v Brně v Červeném kostele (říjen 1998), při festivalu J. S. Bach - Nové Město na Moravě 1. - 3. prosince 2000 (festival k 250. výročí úmrtí J.S.Bacha). ■

Kontakt: Jan Jun, tel.:0454-321112, mobil: 0723-724694

Tomáš Najbrt

Styl: folk a folklor, hist. nástroje

Tomáš Najbrt - zpívá a hraje na dudy, loutny, kytary, citery, niněru atd. Od původního hraní na loutnu sólově a v souborech zaměřených na historickou hudbu jsem se začal postupně víc zajímat o písně ze starých zpěvníků a lidových sbírek a hledat netradiční (nebo naopak opravdu tradiční?) způsob doprovodu. Rád vystupuji i jako pouliční umělec nebo na jarmacích, hradech, ale i v kostele. ■

Kontakt: Tomáš Najbrt Kroftova 11, 150 00 Praha 5 tel. 02/57317867, 0608/543132 e-mail: tomas.najbrt@razda.cz, (osobní kontakt upřednostňuji)

Filmy**Morgiana (1972)**

Morgiana; Česká republika 1972, 100 min

Režie	Juraj Herz
Hrají	Iva Janžurová Josef Abrahám Jiří Kodet Jiří Lír Josef Somr Nina Divišková Petr Čepek.

Romantický film o velké lásce a nenávisti natočil režisér Juraj Herz v roce 1972, rok po mimořádně úspěšném snímku Petrolejové lampy. Jako předloha mu posloužila novela Jessie a Morgiana ruského spisovatele Alexandra Grina, mistra romanticko-exotických příběhů obdařených fantazií, napětím i poezií. Grinovu novelu zachoval Juraj Herz v podstatě celou v původní podobě, jen název Morgiana u něj není jménem jedné ze znesvářených sester, které zde překřtili na Kláru a Viktorii, ale jménem kočky, jediného živého tvora, kterého má zlá Viki Trenganová ráda. Velmi obtížnou dvojrolí sester obsadil režisér výtečnou Ivou Janžurovou. V dalších uvidíte Josefa Abraháma, Petra Čepka, Ninu Diviškovou, Josefa Somra a Jiřího Kodeta. ■ (terpáno z www.kinofil.cz)

Holubice (1960)

„Lyrická filmová báseň“

FSB 1959 - 1960 / 76 min.

Námět	Otakar Kirchner
Scénář	František Vlácil
Režie	František Vlácil
Kamera	Jan Čuřík
Hudba	Zdeněk Liška
Hrají	Kateřina Irmanová (Susanne), Karel Smyczek (Michal), Gustav Püttjer (Kohoutí stařík), Václav Irmanov (malíř Martin) František Kovarik

Odkudsi z Belgie, z úbočí vysoké haldy, vypouštějí stovky poštovních holubů... Jednu bílou holubičku marně vyhlížejí její majitelka, plavovlasé děvčátko Zuzanka, mezi mořskými vlnami a písečnými dunami...

Holubice byla zanesena bouří do vzdáleného stověžatého města, do Prahy. Uspěla unavená ve výtahové šachtě moderního činžáku. A tam ji postřelil z okna vzduchovkou Michal, chlapec upoutaný po nervovém šoku na pořízdnou židli, chlapec krutý, protože sám trpí...

(Ne, nemohu na tomto místě dopodrobna vykládat obsah Holubice, lyrické filmové básně, kterou podle námětu Otakara Kirchnera natočil František Vlácil a za kterou dostal s kameramanem Janem Čuříkem letošní medaili benátského biennale.

Ve světě už bylo natočeno tolik filmové lyriky, která si samoučelně vystačila s

formálně krásnými a překvapivými záběry, u nichž by pokus o jakékoliv vystižení obsahu a myšlenky slovem beznadějně ztroskotat, že bych rád vyprávěl o tom, jak se Michal změnil, když mu malíř z podstřešního ateliéru přinesl postřelenou holubici. Jak usílil o její záchranu uzdravilo i jeho poraněnou duši a ochrnuté nohy. Jak překonal i záchvat sobectví a vrací holubici vzdálenému neznámému děvčátku. Jak holubice naposledy zakrouží v ohnisku kamery nad střechami Prahy, starobylými chrámy i televizními anténami, zatímco Michal sbíhá se schodů na hřiště mezi znovunalezené kamarády. Vyprávěl bych o tom, jak podobný niterný zápas temných a světlých sil probíhá i na německém ostrůvku v moři, jak se proměňuje zlomyslný výrostek Ulli, který si nejdříve tropí šašky ze Zuzančiny bolesti... Vyprávěl bych o tom, abych zdůraznil humanistickou myšlenkovou obsaženost Vláčilova filmu. A i když bych samozřejmě nedokázal opsat to, co umí tak účinně vytknout jen promyšlený a komponovaný záběr, detail, montáž, ten sdělný a ryzi Vláčilův jazyk, sama možnost reprodukovat ideové jádro slovem je svědectví, jak podstatně se liší od lyrizování formalisticky samoučelného.

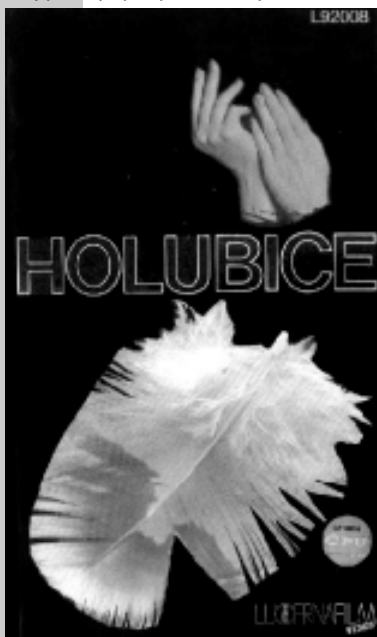
Jestliže totiž někteří západní recenzenti po uvedení v Benátkách hledali v Holubici povrchně především období k formálnímu „avantgardismu“ (ať už za to chválili či považovali to za „překonané“) a nepochopili novost Vláčilovi filmové poémy v jednotě jejího obsahu a formy, najdou se asi i u nás diváci, jimž je dobře podtrhnout její obsah a myšlenku, aby se podobně neupjali jen na její nezvyklou filmovou řeč.

František Vláčil se tu ještě výrazněji a na náročnějším námětu projevuje jako umělec experimentátor v pravém slova smyslu: ne jako hračkař a mistr triků, ale hledač neotřelého básnického výrazu pro neotřelé obsahy. Jeho dominující výtvarné nadání, které si tak rozumí se skvělým kameramanem Čuríkem, ale i jeho smysl pro prostorový i časový rytmus, pro zvuk (výborně využitá hudba Zdeňka Lišky) i pochopení pro herce, k nimž tentokrát vedle českých dětí a V. Irmanova (soused výtvarník) patří i postavy z NDR, kde se natáčely přímořské scény - to vše směřuje k vyjádření vítězství dobra nad zlem, laskavosti nad utrpením a krutostí, k vítězství lidské družnosti a dorozumění a tím k svěže novému vyslovení tak drahé nám myšlenky na mir.

Nejpůsobivější je Vláčil tam, kde zcela prostě, arci s velkou kulturou řeči filmového obrazu a zvuku vypráví děj, sděluje pocit... ať třeba v záběru starých rybářů, čekajících nehnutě na své holubice, ať v dynamické jízdě džípem přes mělké písky i v mnoha scénách pražských. Ošemetnější je pro něho jazyk symbolů. Někdy jsou silné a přirozené - jako když se černý kocour Satan užžví vrhá na bílou holubičku. Někdy však působí trochu strojeně - zvláště tam, kde nejsou vzaty přímo z reality, kde symbolický význam je svěřen rekvizitě. Jako v sekvenci, v níž myšlenka „Michal překonaním sobectví nalezl svou lidskou tvář“ je doslova vyjádřena tím, že chlapcův přítel výtvarník nejprve odřízne a pak znovu přidělá obličej Michalovu sochařskému portrétu. Tohle druhotné vyjádření, které jako každá druhotná inspirace umění uměním vždycky oslabuje životnost, přispívá i k určitému chladu, který podtrhuje i příliš jednostranné výtvarná záliba v strohých liniích nepravděpodobného sochařova ateliéru, není-li vyvážena pohledem na lidskou tvář, na lidské hrudiny. Zdá se mi, že i v samém konci by živá citlivá tvář chlapčova lépe harmonovala s lidským obsahem filmu než její podoba z hlíny.

Upozorňuji na to, abych ukázal, že Vláčilův talent naráží přirozeně i na své problémy. Patří k nim v Holubici třeba i netiutkované cizojazyčné pasáže: není dořešen vztah mezi jejich významem pro vytvoření atmosféry a významem věcně sdělovacím. Abychom však s tímto nadaným - a což je neméně důležité - pro své umění obětavě a horoucně zaujatým básníkem filmového plátna mohli v podrobnostech třeba polemizovat, musíme vidět to hlavní: Holubice je pozoruhodné dílo, proto tak plně poezie, protože je také plně humanistické myšlenky. Dílo neobyčejně potřebné, má-li se i naše kinematografie, podobně jako toho dosáhla literatura, rozvinout bohatstvím žánru a rozmanitých tvůrčích osobností. ■

František Vrba, Literární noviny, 1960, č. 46)

O Vláčilovi více: <http://vlacilova.stranka.cz/hlavni.htm>

Kouř (1990)

Satira, Československo 1990, 89 min.

Námět a scénář	Lumír Tuček a Tomáš Vorel
Režie	Tomáš Vorel
Kamera	Martin Duba
Hudba	Milan Vích, texty písní Lumír Tuček
Střih	Jiří Brožek
Hrají	Jan Slovák, Lucie Zedníčková, Jaroslav Dušek, Šimon Caban, David Vávra, Tomáš Hanák a další

„Muzikál totalitního věku“ je podtitul snímku Kouř, ve kterém vycházel Tomáš Vorel ze svého druhého pověstného školního filmu Ing. (1985), jenž zde však doznal mnoha změn. Zůstala vlastně jen osa příběhu: mladý inženýr přichází na své první působiště se záměrem pracovat, což se však v bizarních poměrech éry posledních let totalitní křeče ukáže být šokujícím výstředkem. Mirek svým neobyčejně normálním postojem uvede do chodu běh „místních“ dějin a tak společenské zlo (zosobněné nekompetentními šéfy) je aktuálně svrženo spravedlivě rozhořčeným, probuzeným davem a jsou nastoleny nové pořádky, které však v mnohém začínají připomínat pořádky staré, obrácené naruby.

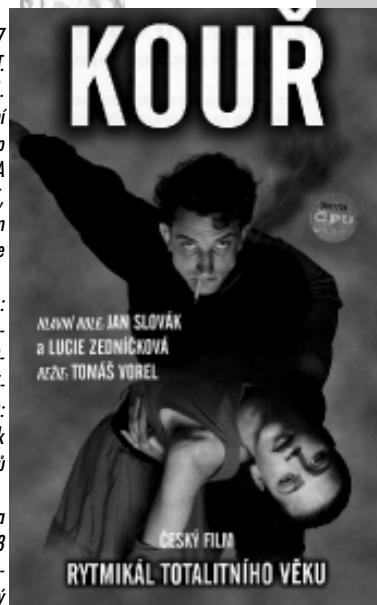
str. - 10

Na scéně spolupracoval s Tomášem Vorem vedoucí jednoho z divadel pražské pětky, Lumír Tuček z recitační skupiny Vpřed. Snímek má poetiku typickou pro zmíněné společenství: prolínání vážného s nevážným, ironie s obdivem, reality s bizarností, skutečností s absurditou.

Tomáš Vorel:

Se narodil 2.6.1957 v Praze. Studoval na stavební fakultě ČVUT. V roce 1987 absolvoval režii na FAMU. Úspěšné byly už jeho amatérské a školní filmy. Spolupracoval s divadlem Sklep (Chemikál, Besídka, Muzikál), RS Vpřed (A budeš hodný) a Mimózou (Kořistování, Podívejte, jak se kroutí). Je režisérem několika videoklipů, v televizi spolupracuje na hudebním týdeníku „Šedesátka“

Filmy (amatérské):
1979-Zákon samurajů, Rychlé šipy 1980-Kašpárek 1981-To můj Láda, (školní): 1983-Ze života popelnic 1984-Chci Tě mít 1985-Dáreček, Ing. 1986-Chemikál, (televizní): 1993-osm experimentálních „chvilék úpoezie“ s verši mladých českých básníků Smělé verše
1994-dokument o divadelní akci na pražském Sítelckém ostrově v létě 1993
Divadelní ostrov, (celovečerní): 1988-
Pražská pětká 1990-Kouř 1996-Kamenný most. ■

azz / Rock / Blues seminář

pro kytaristy

a jiné instrumentalisty

2 denní intenzivní výuka:

Technika hry
Interpretace
Improvizace
Doprovod
Harmonie / Aranžování
Sluchová cvičení

Vyučuje Bobby Houda - absolvent „Berklee College of Music“ Boston, USA
Tento hudebník začal veřejně vystupovat na přelomu 70. let a v té době patřil k nejosobitějším rytmik & bluesovým zpěvákům v Československu. V roce 1975 však byla slibná úmlecká dráha této osobnosti ukončena proslulým rekvalifikačním procesem. A tak raději, než přizpůsobit svůj styl „politickým realitám“ doby, Bobby se rozhodl odejít do zahraničí. Jeho první zastavení začalo v Beneluxu, kde se seznámil s legendárním americkým zpěvákem Arthurem Conley a stal se jeho soulovým pokrevním bratrem. Po ročním působení v doprovodné kapele této R & B hvězdy se Bobby rozhodl odejít do USA a tak přímo u zdroje načerpat potřebné zkušenosti. Během svého pobytu ve Spojených státech vystudoval na známé Berklee College Of Music a toto vzdělání mu umožnilo získat potřebný nadhled nad hudbou, kterou začal tvořit.

Vzhledem k tomu, že svá „americká léta“ také obohatil zkušenostmi na pódiích univerzitních klubů, dnes může nabídnout velice osobitou muziku ztvárněnou profesionální dokonalostí. Písně, které Bobby Houda píše a zpívá, vyjadřují to, čím se současná americká populární hudba vyznačuje - „velký kotel“ naplněný všehochutí hudebních stylů s jedním společným jmenovatelem a tím je osobitý a hluboce propracovaný přednes interpretu. Přičteme-li k tomu tvrdé životní poznatky věčného tuláka, výsledkem by měl být neobyčejně hudební zážitek. Bobby Houda a jeho symbióza slovenské melodiky s americkým bluesovým cítěním vytváří nový progresivní styl blues/rockové hudby. V současnosti je Bobby aktivní nejen na naší klubové a festivalové scéně, ale i v zahraničí - NSR, Rakousko, Holandsko. Po jeho boku se objevují hudební osobnosti jako Vladimír „Guma“ Kulhánek, Jiří Kysela a Luboš Andršt. ■

1. blok semináře v pátek 24. srpna od 15 - 17:30 hod
2. blok semináře v sobotu 25. srpna od 10 - 12:30 hod

Je nutno přivést si vlastní kytaru. Účastnický poplatek: 100,- Kč, držitelé permanentní vstupenky mají vstup zdarma. Přihlášky, podrobnosti žádejte na: 0776-063220, e-mail: t.jun@wo.cz

Výtvarná dílna

pod vedením Alice Salamonové

21. - 24.8. v Jimramově, zahájení - sraz účastníků v úterý 21.8. v 18.00 hod.

další průběh dílny st, čt 9.30 - 11.30 a 13.00 - 16.00, pá 9.30 - 11.30

výtvarné techniky:

- spaná batika
- vosková batika
- svazovací batika
- malování textilní barvou na textilie

str. - 11

kaširování karnevalových masek
odlívání obličejů a malování temperovými barvami
zdobení tmavých triček savem

co si s sebou přivést: stará trička - bílá, béžová, tmavá, stará prostěradla ... vše co se dá obatikovat ■

Kontakt na místě: 0604 692 203 - Alice Salamonová. Dílna bude probíhat v místní sokolovně, kde je také možno přespát ve vlastním spacáku. Stravování v místních restauracích + možnost vaření si vlastních jídel. Účastnický poplatek: 400,- Kč (zahrnuje permanentku na festival) Příhlášky zájemců + další informace: 0616 650 256 - Tomáš Blažek, 0616 617 190 - Kateřina Ondrová

„Irský“ stan

Historie se opakuje. Jako kdybychom těch starostí s organizováním Otevřena neměli dost, i letos jsme se rozhodli pro další novinku - Irský stan. Když jsem se za plakátů dozvěděla, že otevření Irského stanu je součástí předem publikovaného programu, vlnobítí v mých ponožkách předznamenávalo uragán v mé hlavě. Co teď? Která země je nejvhodnějším místem pro azyl? Naštěstí střípek po střípku přispěli svoji pomocí další spřízněnci tohoto nápadu a zbývá jen málo k pohledu do zrcadla, které odhalí výsledky našeho snažení.

A cože to ten Irský stan je. Rozhodně ne další občerstvení. Kdyby nám šlo jenom o rozšíření dosavadní nabídky pitíva a kuřiva, jsou jednodušší způsoby, jak to provést. Taky se nedá říct, že když do Irského stanu zavítáte, zažijete pravou irskou hospodu. Co tedy od Irského stanu očekáváme my pořadatelé? Měl by to být azyl pro ty, kteří potřebují zpomalit a nabrat dech na další program, příjemné prostředí pro ty, kteří chtějí v klidu posedět a poklábosit, nabídka pro ty, kteří zatouží po „luxusnějším“ prostředí pro vychutnávání popíjeného moku. A že k „irskému“ pivu a whisky patří i irská a skotská muzika snad nemusíme ani dodávat. ■

Kateřina Ondrová

Stať, za níž možná budu sfať

Otevřeno - hlásivají velmi různí lidé v docela odlišných situacích. Posuďte sami.

Otevřeno - hlásí neurochirurg nad trepanovanou lebku. Pod jeho klidnými prsty se krčí šedá kůra mozková a ještě kdosi hlouběji nádor, tumor, bulka, na kterou už si brousí zuby laserový paprsek, skalpel nebo odsávačka.

Otevřeno - hlásí (patrně šeptem a jen pro sebe, ale o to s větším uspokojením) kasař nad dobytou wertheimkou, která po celonočním zápasu nakonec podlehla jeho vzrušenému naléhání a on vnikl do jejího lůna, aby se něžně zmocnil tajemství (nebo práchu - podle toho, kde nebožka kasa stála - jestli v prosperující fabrice nebo na ústředí tajné služby).

Otevřeno - hlásí nemohoucí stará dáma, hlasem plným únavy, ale i naděje, když kdosi zaklepal na dveře jejího bytu, plného zažloutlých fotografií, pachu moči, mušicích mumií a krabiček s léky. Po dvou týdnech samoty a zapomnění za ní kdosi přichází. Možná je to zloděj, chitvý domnělých šperků, možná sociální pracovníce, aby ji konečně zlomila do domova důchodců, možná někdo z pohřební služby, která si dozrávající klientku dobře hlídá, aby ji nevyfoukla před nosem konkurence. Tyto by dále nezvala. Ovšem... co kdyby to po letech byl syn nebo dcera, někdo blízký...

Otevřeno - jásá vyhládlý bezdomovec nad zdárně dobytou plechovkou s vepřovým ve vlastní stíhávce, kterou se mu podařilo slohnout v suprmárketu. Špinavými prsty chronické sberáče nedopalků svírá ozubatelé víčko konzervy a labužnický je noří do narůžovělé hmoty. Když dojí, utře si do novín zamaščené ruce a bradu a vyrazí odhodlaným krokem zpět do suprmárketu. „To chce něčím zapít. Rozhodně jo. Jedna dvanáctka z Litovle to vyřeší. De se na věc.“

Otevřeno - řihá do kamery zubící se politik a šermuje nůzkami, jimiž právě přestříhl zlatolesklou stuhu symbolicky zpřístupňující nový úsek dálnice. Hlavně být přizoblený, zábavný, lidový - připomíná si v duchu poučky svých imagemakerů - to mají voliči rádi a v televizi to dobře vypadá! Procento preferencí k procentu, šot ve zprávách k šotu, diskretní příspěvek od investora do stranické pokladny k příspěvku - a příští volby jsou naše - moje...

Otevřeno v - hlásí kdosi v Čechách nebo v Abcházi chraplavým barytonem statná prodavačka v umolované, kdysi bílé zástěře a galoších. Fronta mlčky a odevzdaně čekajících ženských, v zapraných šatech a šátkách uvázaných na babku, se nepatrně zachvěje. První na řadě, co vstávají ještě za tmy, vejde do krámu, aby směnila listky za těch pár věcí, co tam ještě mají, a za chleba, který dnes zase po týdnu přiveze. „Dej tři bochníky, mám pět dětí“ - přemlouvá prodavačku. Ale ta je neoblomná: „Přiděl jsou dva! Nedostalo by se na ostatní! Nu, davaj, talóny pakazi...“

Otevřeno - s úlevou na vernisáži hlásí kurátor výstavy, po letech, kdy objel půlky světa, aby z galerií a soukromých sbírek shromáždil obrazy známého a vzácného autora. Teď ještě pod různými pseudonymy napsat na výstavu pochvalné recenze a znalce držet od obrazů dále - nemusí nikdo vědět, že polovina děl jsou kopie. To ví jen diskretní pojišťovna, díky čemuž kolekci posichovala a za třetinu ceny. Jó, umění chce svý. V týhle branži musí člověk umět chodit...

Otevřeno - cedí v akčním filmu mezi zuby neohrožený svalovec, když právě železným svým ramenem vyboural dvéře, aby z hořící bytu zachránil nebohé robě. „Bravo, Arnoldo, ale sjedem si to ještě jednou“ - hlásí od kamery režisér. „Průvan pootevřel dvéře dřív, nežli jsi je stihl vyrazit, asi by to ve filmu bylo vidět a nedávalo by to smysl. Zavolejte technika, ať s tím něco udělá, jinak má padáka. Damned!“

Otevřeno - jásá v odlehleém koutě seřadovacího nádráží piják nad načatou lahvi piva. Korunkový uzávěr zle vzdoroval; otvírák nikde, ani žádný vhodný nástroj; a žízeň tak přišerná! Leda použít vlastní zuby. Viděl borce, co to umí. To zvládne taky. Sevilr zátku čelístí a páčil, co mohl. „Tak už, kurva, povol...!“ Sssssssss..... plopl!!! Áááááááá...

Otevřeno - hlásají plakáty zvučí do Jimramova. A vy jste pozvání přijali. Nebudete litovat. Možná vás tu uzdraví (muzika, pohoda, prima lidi). Možná tu odhalíte (třeba o sobě) tajemství, které vám dosud unikalo. Možná někoho potěšíte, tím, že se tu s ním dáte do řeči. Možná si dáte do nosu a svůj terich napěchujete lahodnou krmí. Možná si kvalitně vorazíte, když tady odhodíte

svou civilní image, poněvadž tady se to smí a dá. Možná vám udělá dobře, když si uvědomíte, že nejste až takovej převít, poněvadž jste se s kýmsi rozdělili o posledního jointa. Možná se tu z vás stane o špetku lepší člověk, když vám ubude potřeby a chuti vyjebávat občas s lidmi a být vždy mazaně za vodou. Možná užitečně prožijete, když vám tady dojde, že se v životě často zbytečně dobýváte do otevřených dveří a že vlastně stačí jen brát jinak za kliku. Anebo tu možná dojdete osvěceni, že lepší a zdravější, než všechny ty redbuly, matonky a bifidusy, je staré dobré české pivo (ale tady si ho raději kupte).

Ať žije Otevřeno Jimramov 2001! Na zdraví (tělesné i duševní)!

Sssssssss.....plopl!!! Áááááááá..... ■

Srdečně váš Míla Lapáček

Kam letos půjde výtěžek?

Jimramovský festival je jako každý rok benefiční a tento rok jsme se rozhodli opět věnovat výtěžek Komunitnímu centru Krok. Proč? Protože jsme hluboce přesvědčeni o smysluplnosti tohoto projektu, protože víme, za jakých podmínek a s jakým nasazením vzniká, víme, co se již podařilo. Rozhodli jsme se - pro vaši lepší informovanost - otisknout poměrně obsáhlý text o činnosti tohoto zařízení. A tak si vy sami můžete udělat obrázek o tomto zařízení, na jehož činnosti i vy přispíváte.

komunitní centrum Krok

Východzí situace

Projekt Komunitního centra Krok realizuje občanské sdružení Proxima sociale na modránském sídlišti od ledna 1995. Toto centrum vzniklo díky podpoře Phare, MPSV a MÚ MČ Prahy 12. Projekt patří mezi první svého druhu, který byl v České republice realizován.

Region Prahy 12 byl pro realizaci zvolen proto, že má m.j. zajímavé demografické a biografické složení. Je zde asi 61 000 obyvatel, jedná se o relativně mladší věkovou strukturu s výraznou převahou věkové kategorie 10 - 19 letých a 40 - 44 letých (tzn. jejich rodičů).

Obsah a cíle projektu

Toto nízkoprahové zařízení nabízí psychosociální pomoc ohroženým dětem, mladistvým a jejich rodinám ve čtyřech základních formách:

- nízkoprahové kluby pro ohroženou či neorganizovanou mládež regionu, jako alternativní nabídka trávení volného času, její aktivizace a korekce utváření životního způsobu,
- uliční práci v rizikových lokalitách a s neorganizovanými skupinami dětí a mládeže,
- byt pružné sociální intervence a pomoci kombinovanou a krátkodobou pomoc ženám, mladistvým a matkám v obtížné životní situaci spojené se ztrátou či selháním bezpečného životního prostoru,
- sociálně pedagogické poradenství a probační resocializační programy.

Problematika jednotlivých částí projektu

klub Krok (Rakovského ulice)

Klub vznikl roku 1995. Volnočasovou činnost pružně přizpůsobuje poptávce návštěvníků (tématická povídání, fotodílna, hudební zkušebna, výtvarná dílna, koncerty, sportovní turnaje, filmový klub atd.). Pracovníci tohoto klubu: pomáhají klientům řešit obtížné životní situace, budují společně s klienty klubovou samosprávu a nabízejí víkendové a prázdninové výjezdy mimo Prahu. Otevřeno: Po, St, Pá od 15.00 do 21.00.

DOMOVSKÁ SKUPINA

Domovská skupina je pevnou součástí aktivit v klubu. Její náplní jsou především strukturované programy, interakční hry a povídání o aktuálních tématech v životě členů skupiny. Skupina se schází pravidelně každé úterý od 16,00 do 18,00 hod. Skupina je otevřená pro všechny návštěvníky klubu, kteří mají zájem a jsou ochotni dodržovat pravidla skupiny.

Fotodílna

Stejně jako domovská skupina je i fotodílna nabídkou v rámci klubu. Návštěvníci klubu, kteří mají zájem o fotografickou tvorbu, mají k dispozici fotokomoru. Dále si mohou pravidelně 1x týdně, pod vedením, vyzkoušet rozličné postupy fotografické tvorby.

Zkušebna

Zkušebna je prostor, ve kterém mohou začínající hudební skupiny pravidelně zkoušet své umění. V současné době je zkušebna plně vytížena a schází se zde 7 kapel. Kapely se podílejí na provozu zkušebny.

Výjezdy

Výjezdy navazují na program klubu. Během školního roku se pořádají víkendové akce 1x za měsíc, v průběhu prázdnin jsou zpravidla týdenní. Jezdíme na horské chalupy, na vodu, na kola, děláme horské přechody atd. Tyto akce jsou určeny návštěvníkům klubu, kteří mají zájem strávit nějaký čas mimo sídlišti.

PROBAČNÍ RESOCIALIZAČNÍ PROGRAM

Obsahem resocializačního programu je ambulantní skupina pro mladistvé prvotrestané pachatele, kteří navštěvují tento program v rámci alternativních trestů (tzv. přiměřených omezení). Jádrum programu je pravidelná docházka klienta na ambulantní skupinová setkání, která probíhají 1x týdně v rozsahu 2 hodin. Celková délka programu je 6 měsíců. Tato skupinová setkání jsou doplněna víkendovým a týdenním výjezdovým programem a individuální prací s klientem. Při práci se skupinou jsou aplikovány prvky skupinové terapie, socializační výchovné práce a zátěžové pedagogiky.

Byt pružné sociální intervence

Byt pružné sociální intervence a pomoci představuje kombinovanou a krátkodobou pomoc ženám, matkám s dětmi a mladistvým, které se ocitly v obtížné životní situaci spojené se ztrátou či selháním bezpečného životního prostoru, domova nebo bytu, a na řešení této situace nestačí samy. Byt je určen především klientkám z Prahy 12 a 4, ale v případě nouze a na žádost sociálních pracovníků obvodních úřadů mohou být ubytovány i klientky z jiných obvodů Prahy.

Základem je poskytnutí azylové formy umístění v bytě 3+1 v běžné bytové zástavbě. Nejde však primárně o azylové ubytování, snažíme se spíše o vytvoření prostoru a tím i času na řešení osobní situace s využitím všeho, co naše zařízení může poskytnout.

Vedle instrumentální pomoci jsou našim klientkám poskytovány tyto služby:

- sociální pomoc, intervence při řešení základních sociálních problémů jako je zaměstnání či bydlení,
- poradenství zaměřené na zvládnutí obtížné životní situace a na rozšíření sociálních dovedností,
- doprovodná činnost v úředních záležitostech atd.

Cílem je začlenění klientek do běžného života, učinit je kompetentnějšími v řešení svých problémů, a to jak po stránce instrumentální, tak po stránce psychické odolnosti. To je většinou provázeno restrukturalizací dosavadních vztahů, posílením sebevědomí a přijetím situace s tvorbou nových životních perspektiv. Doba pobytu se pohybuje v rozmezí jednoho měsíce až půl roku. Úhrada za dobu pobytu činí pro dospělou osobu 70 Kč, pro dítě 30 Kč na den.

TERÉNNÍ SOCIÁLNÍ PRÁCE

(streetwork)

Terénní sociální práce je forma kontaktní práce, která je poměrně mladá - v naší zemi se vyskytuje v praktické podobě od roku 1994, představy a koncepce se objevovaly již na počátku devadesátých let.

Tato práce spočívá v docházení terénního sociálního pracovníka do přirozených míst setkávání mladých lidí v lokalitě. Pracovník tedy přichází za lidmi do jejich prostorů. Streetworker se pokouší s lidmi kontaktovat, popř. navázat vztah. Cílem práce je sdílení každodennosti a budování pocitu vzájemné důvěry. Terénní sociální pracovník by měl být průvodcem mladého člověka v jeho obtížných životních situacích, měl by minimalizovat rizikové chování jedince. Součástí práce je i motivování k tvořivosti a aktivitě, hledání a poznání vlastní hodnoty. KC Krok provazuje streetwork od července 1995.

Klub „Garáž“

Z přímé práce na ulici se skupinkami mladých lidí v roce 1997 vzešel klub „Garáž“ v Záhřežské ulici. Jedná se o klub s mikro U-rampou, nealkoholickým barem a kontaktní místností. Na vzniku Garáže se spolupodíleli kromě samotného Kroku i modranský skejtáři v čele s Petrem Sakariem.

Garáž je jedno ze dvou zázemí terénního sociálního pracovníka. Je to otevřený prostor pro širokou návštěvnickou skupinu, která je ochotna respektovat jeho základní pravidla.

Návštěvníky Garáže tvoří převážně mladí z blízkého okolí, kteří jsou schopni společně sdílet prostor bez ohledu na svoje názorové vyhranění. Cílem Garáže je kontaktování, spolubytí, poradenství v obtížích, popř. doprovázení člověka na úřady a jiné instituce. Nabídka volnočasových aktivit slouží jako prostředek k výše zmíněným cílům.

V současnosti je Garáž od dubna do září 2001 z personálních důvodů uzavřena. Na podzim bude její činnost opět obnovena.

Bouda

Bouda je malá maringotka, která slouží jako zázemí pro druhého terénního sociálního pracovníka a kontaktní místo. Po dobu provozování terénní práce v KC Krok byla postupně umístěna na různých místech Modřan. Od května roku 2001 ji můžete navštívit na parkovišti u Sofijského náměstí.

Bouda je otevřena každou středu od 15.00 do 20.00 hod.

Co připravuje Klub Sluníčko

Chystá se, chystá mnoho věcí, tak alespoň zběžně:

Na říjen chystáme otevření klubových prostor v Novém Městě na Moravě! Pokud se to povede, chtěli bychom tam provozovat prodejnu LP, MC, CD, čajů, internetovou kavárnu. To vše s příjemnou obsluhou, jak jinak! Vedle toho by tam měla být k dispozici jedna větší místnost pro drobné klubové pořady (besedy, muzika, divadlo, výstavy apod.)

Na první adventní víkend od 31.11. 2001 do 2.12. 2001 chystáme opět Festival staré hudby. V pátek večer by měl vystoupit soubor Ritornello, věrný návštěvník „sluníčkářských“ akcí zpozorní, neb tento soubor již jednou pro nás hrál, v rámci Slavností jeřabín (kostel ČCE Nové Město na Moravě), ale tentokrát to bude ve větším obsazení a se sólisty. Na sobotní večer je připraven koncert Schola Gregoriana Pragensis pod vedením Davida Ebena. Na nedělní koncert je v jedné holandské profesionální soubor, zabývající se interpretací staré hudby s historickými nástroji. Tento festival jistě bude kulturní událost, doporučujeme pozornosti!

Vedle těchto „velkých“ událostí ještě spousta drobnějších - malé festivaly Pohledy a poslechy v Pohledci u Nového Města na Moravě. Víkendový pobyt s PhDr. Běťákem - téma: Komunity, společenství (nikoli přednášky, ale pokus o ustavení krátkodobé komunity...). Létařící hospoda - happeningová akce atd.

Další informace naleznete na WEBU: <http://slunce.web.worldonline.cz>, sledujte plakáty, nechte si zasílat informace e-mailem!

TJ

Představujeme vám**Klub Sluníčko - Unijazz****Kdo jsme**

Klub Sluníčko Unijazz je občanské sdružení vyvíjející činnost na základě zákona č. 83/90 Sb. o sdružování občanů a je tak právnickou osobou s plnou právní subjektivitou.

Historie

Klub Sluníčko Unijazz vznikl v roce 1994 jako vyústění předchozí tříleté spolupráce

tří Tomášů - Lavického, Juna a Blažka. Ústředním bodem jejich spolupráce byl z počátku „Jimramovský“ festival. Postupně se přidávaly další kulturní akce a další spolupracovníci. Dosud jsme se nedopracovali k vlastním prostorům (ale co není, může být!), proto si při pořádání jednotlivých akcí tyto prostory pronajímáme, jak v Novém Městě na Moravě, tak v okolí. V jednom období jsme měli ambice i na poli sociálním (péče o problémovou mládež), tyto aktivity později ustoupily do pozadí.

Současnost

V současné době má Klub Sluníčko Unijazz 18 řádných členů, kteří se aktivně podílejí na přípravě širokého spektra akcí (viz. naše činnost). Svoji práci se snažíme co nejvíce profesionalizovat, ale charakter naší činnosti a obor ve kterém působíme nám zatím neumožňuje mít zaměstnance. Všichni členové a další spříznění lidé v klubu pracují bez nároku na honorář. V poslední době hodně stavíme na spolupráci s ostatními organizacemi působícími v našem okolí.

Naše činnost

Nevytváříme uzavřenou skupinu s úzkým pohledem na svět, ale snažíme se oslovit široké spektrum lidí. Během roku tak pořádáme řadu akcí, jejichž kompletní seznam naleznete na našich internetových stránkách. Akce mají různý charakter od reprezentativních, jako je například loňský „Bachovský“ festival (či letošní „Festival staré hudby“), až po akce pojmované jako recese na odreakování, takovou akcí bývá happening s názvem „Létařící hospoda“pořádaný v rámci celostátního „Týdne pro duševní zdraví“. Dále pořádáme koncerty jak vážné tak moderní hudby, festivaly, divadelní představení, tématické besedy a diskusní večery se známými osobnostmi. Vydáváme různé tiskoviny, například klubový občasník, „Dylanovský“ občasník, publikujeme na našich internetových stránkách.

Čeho jsme dosáhli

Za hlavní úspěch považujeme naši více než desetiletou soustavnou činnost, která mnohdy probíhá i za „polních“ podmínek. Festival OTEVŘENO - Jimramov, který pokládáme za naši nejvýznamnější akci, jsme v loňském roce pořádali již po jedenácté. Úspěchem je i zájem médií. Radost máme z čtyřicetiminutového dokumentu o Klubu Sluníčko, který natočil režisér Zdeněk Novotný a na jaře loňského roku odvysílala ČT 1.

Naši spolupracovníci

Spolupracujeme s Novoměstskými sociálními službami, Základní uměleckou školou v Novém Městě na Moravě, Farním sborem ČCE Nové Město na Moravě, Novoměstskými kulturními zařízeními, Městským úřadem Nové Město na Moravě, Obecním úřadem Jimramov, OkÚ Žďár nad Sázavou a dalšími.

inzerce**AARON s.r.o.**

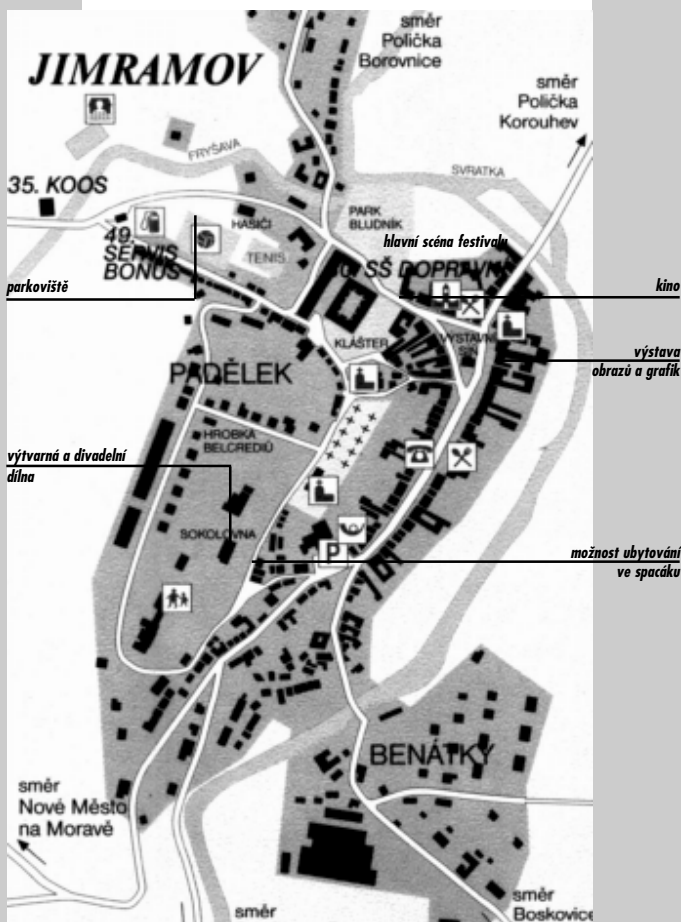
digitální fotoaparáty a videokamery

Vinohradská 41, 120 00 Praha 2, tel.: 22 25 00 39, fax: 22 25 23 75,
e-mail: vinohradka@aaron.cz, www.aaron.cz

Ječná 32/518, 120 00 Praha 2, tel.: 96 20 65 02, fax: 96 20 65 01,
e-mail: ječna@aaron.cz, www.aaron.cz

<http://www.aaron.cz/>

inzerce

pozor - nezapomeňte

první číslo časopisu OTEVŘENO vyjde zítra v pravé poledne, k dostání v distribuční síti festivalu - naši kolportéři, hlavní vstup, prodejna LP CD, ...

tiráž

O T E V Ř E N O 2 0 0 1

časopis festivalu OTEVŘENO JIMRAMOV 2001 - č. 0
redakce - Tomáš Blažek, Tomáš Jun, Pavel Kocych, Tomáš Lavický, Melboun; grafická úprava a zlom - Atelier; foto - Martin Gall; tisk - Tiskárna PRCHAL; adresa redakce - maringotka u pódia; redakční uzávěrka - 11. srpna v 01:18; náklad 500 kusů; redakční hot line a SMS příspěvky - 0608 037 166